

מהבחינה העיסוקית אין לכאורה קשר בין כל חברי הקבוצה. הנהוגים בלילות בצוותא. אולם במשך שנים אחדות היו נפגשים כל חברי הקבוצה בבית-המסחר של זניוק, מדי יום ששי אחר הצהריים, שותים לשוכרה ומבלים עד לכניסת היר שבת. אז היו נוסעים הביתה. איש איש לאשתו ולילדיו.

כאשר פוצץ העולם הזה את פרשת המסיבות אצל זניוק, חלה הפוגה בהן בי משך כמה חודשים. אולם מהר מאד תזרו בני החבורה להתכנס שוב, כשבקבוקים בידיהם. פעם התלונן אב במישטרת חיפה, כי בתו השתתפה באחת מהמסיבות האלה, בהיותה במדים, חיילת בחיב"ה. הקשר בין חיילות חיב"ה שהיו כפופות למיש" טרה, לבין אחד ממשתתפי המסיבה, מרדכי רון, עורר הערות רבות. בהודמנות אחרת ראו אנשים בחיפה כיצד יוצאים בני החבורה מחנותו של זניוק כשהם מתנודדים בגילופין. כיוון שכמה מבני הקבוצה לא יכלו לנהוג במכוניותיהם בכוחות

מילר, החלו לפקוד את המיסעדה של סאלח מדי יום ששי. סאלח אומנם הגיש חשבון בסוף המסיבה, אולם החשבון היה נמוך בעשרות אחוזים מהמחירים הנקובים בתפריט. ברוב הפעמים שילם יהושע טיב-עוני את החשבון.

כשראתה הקבוצה כי טוב אצל סאלח, הפכו אנשיה את המקום לביתם השני, לא רק בימי ששי, אלא גם ביתר ימות השבוע. עד לשבוע שעבר אפשר היה לראות כמה מאנשי הקבוצה כשהם אוכי לים וסובאים וסאלח עומד עליהם לשרתם.

עתה החליטה המחלקה של זיגל כי הקשר בין אישים אלה אינו רק קשר של ידידות ובילויים, אלא גם קשר עסקי. ששה מעובדי לים נעצרו על-ידי המיש" טרה ואחרים, ביניהם טיבעוני, נחקרו. הששה שנעצרו הם אריה גסט, מנהל מחלקת ההספקה לאוניות ישראליות, נחום שייך, מנהל מחלקת התיפעול של החברה, צבי צאלל, עוזרו של גסט, מירה ליברמן, מזכירת מחלקת המשק של לים, משה אלבלט וזיגי גייטלר, שניהם עובדי מחלקת התיפעול.

בנוסף לאלה נעצרו גם ארבעה נהגי

מרדכי רון, מי שהיה מפקד מישטרת חיפה, וכיום סמנכ"ל צ"מ, הוא האיש שלדעת צוקרמן עמד מאחורי התלוננה למשטרה.

יהודה רותם, מנכ"ל צ"מ, השווה עתה ב"אפריקה, קיבל דיווח על פרשת המעצרים והתבקש ע"י עורכי-הדין לשוב ארצה.

..זו הולכת להיות פרשה גדולה יותר מפרשת ידליון! אומר אחד מחוקרי מחלקת ההונאות של בנימין זיגל, שנכנסה לחקירת התיסבוכת החיפאית

ומצאו את דרכם אל מבריהים שונים. וזאת, כמובן, מבלי ששולם עליהם מכס.

העסקן זרק

ממישרד השוטר

כאשר התפרסמו הידיעות על המעצרים, החקירות והחרמת המיסמכים בדירותיהם ובמכוניותיהם של חשודים רבים, מהם פקידים בכירים של צ"מ, געשה ורעשה החברה. מנכ"ל צ"מ, יהודה רותם, נמצא עתה בסיוור באפריקה. עורכי-הדין של החברה מיהרו להתקשר עימו בטלפון, כדי לדווח לו על מעצר הפקידים הבכירים שלו ועל החקירה, ולבקש ממנו למהר ולחזור לארץ.

משה ורטמן, חבר של רבים מהנחקרים והעצורים, ביקש מידע מכל מקור אפשרי, כדי לדעת מה בדיוק ההאשמות. מוטקה רון, שאין לו זריסת רגל במישטרה שהוא היה מפקדה, מאז נכנס תורג'מן לתפקידו, ניסה להפעיל קשרים ישנים, בדרג נמוך יותר, כדי לדעת פרטים על החקירה. גם יושבראש מועצת המנהלים של צ"מ, חיים שטסל, אשר אשתו היתה מעורבת בשערוריית השקת ספינת צ"מ במזרח-הרחוק, מגלה התעניינות בחקירת המיש" טרה.

אולם מזלם הרע של אישי חיפה, בין אם הם עצמם מעורבים בפרשה ובין אם רק ידידיהם מעורבים בה, שמים רבים זרמו בינתיים בקישון ועתה אין מיש" טרת חיפה מוכנה לעזור להם, כפי שהיה בעבר, אברהם תורג'מן הנהיג סדרים חדשים, במישטרה, ועתה אי-אפשר לסיים פרושיות על-ידי הרמת טלפון. לפני כמה חודשים הבין תורג'מן כי אישיות בכירה בעיריה מנסה לשים לו רגליים. הוא הזמין אותה אישיות למישרדו, הסביר לה כי הימים הטובים של עיסקות מפוקפקות וסגירת תיקים של עסקנים חיפאיים עברו לבלתי שוב. כאשר ניסה אותו פקיד בכיר להתווכח ולהתמקח, זרק אותו תורג'מן ממישרדו.

אולם גם אם תורג'מן לא היה קיים ואת המישטרה היה ממשיך לנהל רון, שהוא אחד מהחבורה, גם אז לא היה בכוחו להושיע. אל התמונה נכנס זיגל, הנימנה על אנשי המטה הארצי ושמושב בתל-אביב, והוא אינו מכיר כלל את המערכת המורכבת של היחסים האישיים בחיפה. מה שקורה עתה בחיפה הוא רק ההתחלה. אומר על כך אחד מחוקרי מחלקת ההונאות: "זו הולכת להיות פרשה גדולה יותר מפרשת ידליון". שהרי בכל יום נעצרים עוד אנשים, בעלי מעמד ותפקידים בכירים, הן בסקטור הפרטי והן בעסקי קונה הציבורית של העיר.

אלפי לירות יצאו ממחסני לים ולא הגיעו אל האוניות אלא לחנויות הידועות של הימאים, בדרך העצמאות בחיפה. המיש" טרה גם חושדת, כי בעזרתו של מילר בוצעו על-ידי עובדי לים עיסקות הפוכות: הברחת מוצרים ומיצרכים בסכומים של מיליוני לירות, שהגיעו באוניות של צ"מ

משאיות שהיה להם הסכם עם לים, כקבר לגים עצמאיים, להובלת המיצרכים שאותם סיפקה החברה לאוניות. כאשר נעצר גם צבי מילר, האחראי על המכס בחיפה, התברר לכל הקשר בין המעצרים השונים. המישטרה חושדת, ולדיברי זיגל יש לה אף ראיות, כי מיצרכים ומוצרים במאות

תמונה של אחת ממנויות המימכר של סחורות הימאים בחיפה. ללא קשר לחנות זו, חושדת המישטרה כי בעזרת האחראי על המכס בחיפה וכמה מהעובדים הבכירים בליים, הועברו סחורות מוברחות שנועדו לאוניות צ"מ לחנויות.

הידיד

מי שהיה ח"כ וכיום מזכיר מועצת פועלי חיפה, משה ורטמן, אכל ושתה פעמים רבות על חשבון טבעוני מהחברה שכמה ממנהליה נעצרו.

עצמם, טילפן רון אל מטה המישטרה הסמוך — אז הוא היה עדיין מפקדו — והזמין שוטרים כדי שיסיעו את השיכורים לבתיהם. רון הכחיש בזמנו את הפרשה כולה וטען בפני המפכ"ל, חיים תבורי, כי הוא סובל מאולקוס ולכן אינו שותה. אולם היו אנשים רבים שראו את המחזה במו עיניהם, ביניהם עיתונאי ידוע מחיפה, והיו אנשים רבים עוד יותר, שהיו מוכנים להעיד כי שתו משקאות חריפים עם רון בהודמנויות אחרות. יתכן כי פרשת מסיבות השיכרות בחיפה תרמה אף היא, בין הדי שאר, לכך שרון גאלץ צאאת לפנסיה.

הפרשה הזו הולידה עוד התרחשות — המסיבות עברו מחנותו של זניוק למקום אחר. האתר החדש היה מיסעדת עינת, בדרך בין הצ'ק-פוסט לבין קריית-חיים. מסיבות שונות, אולי משום שבעל עינת לא היה מוכן להשתתף בהוצאה הכספית של מימון בילויי העסקנים החיפאיים, הם נאלצו לעזוב את המיסעדה ולחפש מקום אחר.

המיסעדה

של סאלח

המקום שנמצא היה מיסעדת סאלח בכיכר פאריס (כיכר חמרה) בחיפה. סאלח, ערבי יליד חיפה, ירדו של משה ורטמן ושל מוטקה רון, פתח לפני כמה שנים מיסעדה ליד שתי מיסעדות ידועות אחרות בעיר, צבי ועבד. הוא השקיע הון עתק בשיפוץ, וחיפש בכל כוחותיו קהל לקוחות טובים לכיסוי ההוצאות. לשם כך היה מוכן סאלח לשלם, הוא נתן הנחות מפליגות לקבוצה — ורטמן, רון, טיבעוני, בלושטיין והאחראי על המכס בחיפה, צבי

החנויות